

ჩვენს მუნიციპალიტეტი

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ

„6069696969... პალეტები

IV-დან XXI საუკუნემდე
ც არიზმის კოლონიური პოლიტი-
კის შედეგად ნინოწმინდა და-
ცარიელების გზას დაადგა. 1884 წლის
გაზეთ „დროებაში“ ნინოწმინდის ტაძრის
წინამდვარი დეკანოზი ალექსი გულისაშ-
ვილი წერდა: „ნინოწმინდაში სახლების
მომეტებული ნაწილი მიწურია და ახლო
ზედმიყრილი“. დაეცა სწავლა-განათლების
საქმეც. კარქის გაუქმების შემდეგ ნა-
ბეჭდი და ხელნაწერი წიგნების დიდი
ნაწილი თბილისში წაიღეს. იმავე ალექსი
გულისაშვილის ცნობით 1884 წლისათვის
„ქართველები ნინოწმინდაში ას კომლზე
მომეტებული იქნებიან და ერთ კაცს ვერ
იპოვით მათში, რომელმაც წერა-კითხვა
იცოდეს“. წერილის ავტორი ასკვნის, რომ
სოფელი ძლიერ საჭიროების სკოლას, მა-
გრამ მიუხედავად სოფლის საზოგადოე-
ბრიობის მოთხოვნისა, საქმე წინ არ მიდი-
სო. იქვე ნათქვამია, რომ ოღონებ მთავრობამ
მასწავლებელი მოგვცეს და მის ხელვასს
ხალხი გაიდგასო, სკოლისათვის კი ბინის
აშენება საჭირო არ იქნება. რადგან ეკლე-
სიის ეზოში ორი ოთახი ცარიელია და იქ
შეიძლება სკოლის მოთავსებაო, თუნდაც
მცირე ქირის გამოღვებითო. ამ საკითხის
მოსაგარებლად სოფლის საზოგადოებრი-
ობას მოთავედ გამოუყვია დიდი ქართვე-
ლი მოლექსის აკაკი წერეთლის მეგობარი,
ნინოწმინდაში მცხოვრები მეწარმე-საქმოს-
ანი ანდრია კაპანაძე რომელსაც ეს საქმე
დადგებითად გადაუწევებია და ნინოწმინდის
ტაძრის სამხრეთ-აღმოსავლეთით არსებულ
ორთოასინ შენობაში 1895 წელს დაწყე-
ბითი ტიპის სამრევლო სკოლა გაუცხნიათ.

ნინოწმინდის ეკლესის წინამდგვარი აღექსი გულისაშვილი გვევლინება არა მარტო სიცელ ნინოწმინდის საზოგადოებრივი ცხოვრების მემატიანება, არამედ იგი მთელი გარეკახეთის იმდროინდელი ვითარების აღმწერიცაა. იგი ყოველი ზომით ცდილობს რუსეთის კოლონიური უდლისაგან დადასტუდი თანამემამულების ხელდრის გაუმჯობესებას, თანამშრომლობს იმდროინდელ ქართულ პროგრესულ პრესაში. გლობერის ხელდრი მართლაც აუგანელი იყო. ცარიზმის კოლონიური უდლის სიმძიმეს ხედ ემთხვეოდა ბუნების ეპრიზებიც, გვალვა და სეტტიგა ანადგურებდა სოფლის მცხოვრებთა შრომით შექმნილ ჭირნაცვლას. აუგანელი იყო მათი საყოფაცხოვრებო პირობები. იმ დროს, როცა სოფლის თავში არსებული ტყები მთის წარმოშობით იყო სასახლა ავალის მონა

სოფელი უწყლობით იტაჯებოდა. იღა-
ჯგაწყვეტილ ნინოშმინდელებს ხსნის
გზად ესახებოდათ მდინარე იორის სიახ-
ლოვეს, მის სანაიროზე ჩასახლებული-
ყნენ წელის გულისათვის, მაგრამ ის ადარ
იცოდნენ, რომ მდინარე იორს სიკეთესთან
ერთად დიდი უძედურების მოტანაც შეე-
ძლო, ახლა მალარია დარევდა ხელს მათ
ჯანმრთელობას.

ნინოვმინდველთა ამ გადაწყვეტილებას ისევ საღად მოაზროვნე ადამიანები აღუდგნენ წინ. 1878 წლის №36-ში გაზე-თი „ივერია“ გვაძლევს ამის ცნობებს. იმ მოქმედში როგორც ჩანს, ანდრია კაპ-ანაძეს სტუმრად სწვევია გზად მიმავალი ვინმე დიმიტრი ქრისტესას ძე ჩიქოვანი, რომელსაც ხალხისათვის აუქსნია: იქ (კი. ივრის პირას) გადასახლება თქვენ კარგს არას მოგიტანთ და შეპირებია დახმარებოდა წელის გაფანაში, სოფელში შეუ-კრებიათ ფული, შეუძნიათ გერმანული წარმოების მიღები და სხვა მასალები და პრაქტიკულადაც დაუწევიათ წელსადენის გაფანა. ამ საქმის ორგანიზაცია უკისრია ანდრია კაპანაძეს, წეაროს სათავე-ნაგებობა „დრეიფის“ მახლობლად მოუწყვიათ, რომელშიც ძირითადად „ოუშის წელის“ წყაროებით მარაგდებოდა სათავე-ნაგებობა. სოფელ ნინოვმინდაში სულ 5 საუბრო წეარო მოუწყვიათ და ოთხი თვის თავზე 1878 წლის 25 აგვისტოს სახეობრივ გავშვიათ სასმელი წყალი. სოფელი ჭეშმარიტად ზემობდა ამ დიდად დირსესასხივარ დღეს. ახლად გამოვეანილი წეაროს წელი ნინოვმინდის მდგველს სპეციალური პარა-კოსო უკრონხდა.

კლისით უპროცესია.
სოფელში სულ ხუთი კრანი (წყარო)
დაუყენებით თავისი ნავებით პირუტევის
დასარწყველებლად ეს წყაროები იყო: 1.
ღინიანთ წყარო; 2. ღვდლიანთ წყარო
(ალექსი გულისაშვილის სახლთან); 3. გა-
ლავნის წყარო (მონასტრის კარებთან);
მაღალაანთ წყარო (გზის პირას ნინოწმინ-
დის შემოსასალოთან) და 5. მთებრაინთ

წერო (გზის პირას ნინოვმინდის დასახულებას ქანანას ხევის მახლობლად).
აღნიშვნულმა წეროებმა თოვქმის 100 მდე 1978 წ. 9 იანვრის 11 ა.

წელს – 1978 წლამდე იარსება.
როგორც უძველესმა, თოთქმის 50-საუკუნეოვანმა სოფელმა ჯერ ბოდებოდის მა, ხოლო მე-5 საუკუნიდან ნინოშმინდან უდიდესი ქარტეხილები გამოიარა და როგორც რელიგიურმა ცენტრმა, ჯერ კერპოაყვანისმცემდების სატაძრო ცენტრმა, ხოლო IV საუკუნიდან ქრისტიანობის გამარცველებელმა ეპარქიამ სახელოვნად განვითარებიტიკური ქარტეხილებითა და სისხლისმღვდელი ომებით გამოვლილი საუკუნეები, გაუძლო ათას ჭირსა და ვარამს და XXI საუკუნეში გაბედულად შემთხვევა.

ნინოწმინდა ტიპიური ქართული სოფელია, რომელიც ამავრბს თავისი სახელოვანი ტაძრითა და ისტორიით. ნინოწმინდა ამავე დროს სამხედრო-თავდაცვითი, საფორციიფი კაციონი ნაგებობაა, სადაც ომიანობის დროს თავს აფარებდა და მედგრად ებრძოდდა. მეტერს არა მარტო ნინოწმინდის, არამედ ახლო-მახლო მდებარე სოფლების მოსახლეობაც. ნინოწმინდა ამავე დროს იყო მომექ ერების სომხებისა და ებრაელების მყუდრო და საიმედო თავშესაფარიც, მაგრამ სტუმარობობული მადლობისიდან ქართველი როგორც ხალხის მტური და გულთბილი მოპყრობის შედეგად მოხდა ამ ხალხის შერწყმა ქართულ მოსახლეობასთან და ახლა ისინი წმინდა ქართველები არაანთურმცა სიავის და ურიცხვი შემოსევების გამო მასობრივად ისპოროდა ნინოწმინდის მოსახლეობა. მისი ერთი ნაწილი სპარსეთში, ვერეფანის პროვინციაში გადასახლდეს. ნინოწმინდები თან გაიყოლეს სევდა და გაარგული სამშობლოს გამო და უცხო მიწა-წყალზე შექმნილ სოფელს ნინოწმინდა შეარცეს.. ახლა ვერეფანის ნინოწმინდაში, როგორც მის ადგილი ბრიუნი ენაზე, სპარსულად ქუდუბანაქი, ანუ ქუდგუნი ნაქი ჰქვია, 80 კომლი ცხოვრობს 400 სულა ქართულ ენაზე მოლაპარაკე ქართველით.

ამგვარად ისტორიული სოფელი ნინოწმინდა თრია, ერთი საქართველოში, მცხოვრები და დღვევანდებ ირანში. თუმცა ბოლო მონაცემებით ფერებიდანში არსებულ ნინოწმინდაში ქართულად აღარ ლაპარაკობება.

ნინოვმინდაშ ირანელ დამპყრობითა 1614-1617 წლების გამაპარტახებელი შემოს-ევების შედეგად დაკარგა თითქმის მოსახლეობის 90% მოკლულთა და ირანში გადასახლებულთა სახით, ხოლო უმნიშვნელო ნაწილმა დააღწია თავი განსაცდელს და ტყესა და მთას შეაფარა თავი. ნინოვმინდამ მოშენება ხელახლა მე-17 საუკუნის 30-იანი წლებიდან დაიწყო, შედარებით მშვიდობიანობის ჩამოვარდნის შემდეგ ქართველი მეცენატი კოველნიარად ცდილობდნენ ნინოვმინდის ეპარქიის აღდგენას, ყმა-მამულებს სწირავდნენ კალესიას, საქართველოს სხვადასხვა კუთხებიდან ასახლებდნენ მოსახლეობას ნინოვმინდაში.

ნინოვმინდაში ძირითადად შემდგევი გაგარების წარმომადგენლები ცხოვრობენ: ივანიაშვილები, როსტომაშვილები, მანქულაშვილები, სამხოუაშვილები, შოთაშვილები, სუხიაშვილები, სიღამაშვილები, მღებრიშვილები, დეკანოზიშვილები, თამაზაშვილები, ლადიმეგები, ასრათაშვილები, ნაციფიდაშვილები, კონიაშვილები, ბერიძეები, ტოპეშაშვილები, ფეიქრიშვილები, ორჯოშვენელები, ბენაშ-

1979 წელს გადამდგარი გნერალ-მაიორის პანტელეიმონ შოთვილისაგან ჩავიწერე ზოგიერთი მონაცემი ნინოწმინდელთა შესახებ, რომელთა შორის ბევრი საგულისხმოა და საჭიროა მათი ამ შრომაში აღნიშვნა. გნერლის ნამბობის მიხედვით ადგილ „კოგინადელებზე“ უცხოვრიათ კონაშვილებს გვარის წარმომადგენლებს, ლკოსტმობლის ეკლესიის ზემოთ, ზენანში ბენაშვილებს უცხოვრიათ, დრეიძეში ბერიძეებს, „თუშის წყალზე“ – მანძულაშვილებს და ტოპეშაშვილებს, „მმივის გორაზე“ – როსტომაშვილებს, ფეიქრიშვოლებს და ნანაშვილებს.

27 ରୁକ୍ଷାତ୍ମକ, 2014 ଫେବୃଆରୀ „ନିରବନ୍ଧା“

XXI საეპისკოპოსი

სოფელს თავისი ტრადიციები, თავისი
„ჩაონერა“ აქვთ...

- დიას, ეს ყველგან ასეა. ნინოწმინდა
ძირდებული სოფელია, რომლის მოსახლეო-
ბასაც მართლაც თავისი ტრადიციები აქვს.
ასე, მაგალითად, 27 იანვარი, „ნინოობა“ აქ
ისეთი მასშტაბებით და ისეთი სულიერი
სიმაღლით აღინიშნება, არ მგრინია, საღმე
იყოს ასეთი დამაზანი დღე. დაბეჯოთებით
გეტშვით, რომ ნინოწმინდელები არც ერთ
დღეს ისე არ ხვდებიან, როგორც „ნი-
ნოობას“, თქვენ წარმოიდგინეთ, მასში თა-
ვად ახალი წელიც კია გაიგივებული. ამ
დღეს ყველა ოჯახში სუფრაა გაშლილი
და ყველას სტუმარი ჰყავს. ყველას შეუ-
ძლია შესვლა ნინოწმინდელის ოჯახში და
მასპინძელიც ამ დღეს ყველაზე გულდიანა.
- **რამდენი კომლია დღეისათვის სოფელში?**
- იმის გამო, რომ სოფელი თბილისთან
ახლოს მდებარეობს, ჩვენთანაც არის
სოფელთან დროებით კავშირგარეცვეტილი
კომლები, მაგრამ მთლიანობაში აქ 720 კომ-
ლი 2400 ადამიანი.

ლია 2400 მოსახლით.
— სოფლის მოსახლეობა ძლიერია მა შინ,
ოუ მას საკმარ ტაოდენობის სახია-სათვაზი.

უკ ისა გაეთან მარტივოւის სახავავ-სამქან, სათიბი, საძოვარი ფართობები გააჩნია...

— ასევა. ნინოშმინდის მიწის ფართობი
სულ 3560,5 ჰა-ია. აქედან კერძო მფლობელობაშია 2167 ჰექტარი, მუნიციპალური — 315, ხოლო 1078,5 — სახელმწიფო დაკვამების მიზანის დასახურის მიწა.

151, სალომე 1078,5 — სახელმწიფო კრ დაქვემდებარებისა. 2520 პა სახოფურულ-სამეცნიერო მიწიდან კერძოა 2167, 38 პა სახელმწიფო სია, ხოლო 2167 — მუნიციპალური. 1016 პა სახხავი მიწიდან კერძოა 753 პა, ხოლო სახელმწიფო დაინაშაულების — 263 პა. 140,5 პა სათბიბიდან 140,5 პა-ვე ჯერ-ჯერობით სახელმწიფო სია. ხოფლის 1065 პა-დან 165

პა კერძო მფლობელობაშია, 315 პა მუნიციპალურია, ხოლო 585 პა – სახელმწიფოსა სოფელში მრავალწლიან ნარგავებს 298, პა უკვითა და მთლიანად კერძოა.

- დამეთანხმებით, რომ სოფელი მაშინ
ინარჩუნებს თაგის იერ-ხახებს, თუ ინფრა-

ჩვენს მუნიციპალიტეტი

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ

„606969069... პალკტები ეგვარა...“

ହାତାଶନ୍ତ୍ରମଣି

სახმელი წყლის ქსელის რგბილიტაციას
41906 ლარი მოხმარდა, მაგრამ, როგორც
ზემოთაც აღნიშვნეთ, დაზიანებული ქსელი
დანაკარგებს უფრო მეტს იძლეოდა და მეტ
პრობლემებს აჩენდა.

რაც შეეხება გზებს, აქ 2008 წელს კახეთის გზატკეცილდამდე ნინოწმინდის ტაძრამდე მისასვლელი გზის ორმოულ შეკითხვას 119600 ლარი მოხმარდა. ამავე წელს მდინარე იორზე საგარეულებამდე მისასვლელად ხიდის მშენებლობას 61900 ლარი მოხმარდა, ამ ხიდის რებილიტაციას 2010 წელს 22500 ლარი დასტირდა. გასულ 2013 წელს სოფლის საგარეულებამდე მისასვლელი გზის რებილიტაცია 20000 ლარი დაჯდა, ხოლო შიდა სასოფლო გზების მოწყობას 16957 ლარი მოხმარდა. 2009 წელს „სოფლის მხარდაჭერის“ პროგრამით აქ შემოიღობა სასაფლაო (15200 ლარი), საჯარო სკოლის შენობის რებილიტაციას 37000 ლარი მოხმარდა. 2010 წელს წმინდა ნინოს სახელობის ტაძრის კანალიზაციის გაბინდული ქსელის გაწმენდას 300 ლარი მოხმარდა. ამავე წელს წმინდა დასახ-ვებელი სკვერი (5900 ლარი), შემთხვევაში საჯარო სკოლის ეზო (20000 ლარი), 2013 წელს ნინოწმინდის საბავშვო ბაგა-ბაღში სკელი წერტილების მოწყობას სულ 16000 ლარი მოხმარდა, საიდანაც 5 000 ლარი „სოფლის მხარდაჭერის“ პროგრამით იყო დაფინანსებული, 11 000 – ადგილობრივი ბიუჯეტიდან. პრობლემაზე ურია კვლავაც კენახებთან მისასვლელი გზა, რომელიც საქმაო მანძილისაა და ეტაპობრივია გვიხდება მისი შეკეთება. ეს სულ 10 ქმ-ია.

გასულ წელს მხოლოდ 1 კბ-ს შეკვება მოხერხდა. სწორედ ამ უგზობაში აუცრუა გული ჩვენს მოსახლეობას ვენახებზე-დღეს ვენახების დიდი ნაწილი მიტოვებულია. ბოლო წლებში მოსახლეობა უფრო მარცვლეული კულტურების მოყვანით დაინტერესდა. ამასთან, მოსახლეობა მიწის ნაკვეთის უფრო სათიბად ხმარობს. ნავთობის ამოფრქვევის შემდეგ თითქმის თავს არიდებს ბოსტნეულ-ბარეტულის მოყვანასაც, მაგრამ პერსპექტივაში, ვთქირობ, მიუზღრუნდებით მებოსტნეობა-მევნახეობას.

მაგრამ უფრო მეტი გვექნებოდა სათქმელი, ჩვენთან სპორტული დარბაზი რომ იყოს. იმის გამო, რომ საგარეჯოსთან ახლოსაა ნინოჭინდა, ამ მხრივ შეზღუდვები გაქავს – კველას არ შეუძლია საგარეჯოს სპორტულ დარბაზში სიარული, მაგრამ საამაყორო რომ გვყავს მოჭიდავები: ზაზა როსტომაშვილი, გუგა მდებრიშვილი, ლევან მეფარიძე, ნინოჭინდელი მოკრივების წარმატებებს თქვენი გაზიოც ხშირად აშუქებს. გვყავს ფრენტულის ორი გუნდი – ვაჟა და გოგონათა, რომელიც დაკამატებულია:

— პერსპექტივაში რა ჩნდება?

— საპატრიარქოსთან არსებული;ი ფონდი
„ლაზარე“ ხვენს სოფელში ფიქრობს სამ-
რევლო სკოლის გასწინებას, სადაც საზოგა-
დოებიდან დაინტერესებული პირები აქ 3
წლის განმავლობაში ისწავლიან ჩით-
ილების გამოყვანას, ფართოდ გაეცნობი-
ან სოფლის მეურნეობის ისეთ დარგებს,
როგორიცაა მემოსტენება, მევნახეობა,
მეფებრეობა. სიმართლე გთხორათ,
ამ საკითხებით სკოლის მოსწავლეები
უფრო დაინტერესდნენ და ფონდის წარ-
მომადგენლებმა გადაწყვიტეს, სკოლაში
მერვე კლასიდან გააერთიანონ მოსწავ-
ლეები. საკითხით სკოლა ნინოშმინდის
ყოფილი რვაწლიანი სკოლის შენობაში
დაიწყებს ფუნქციონირებას მომავალი
ოვიდან.

— თქვენი საჯარო სერდის მოსწავლები საქმაოდ აქტიურად არიან ჩაბ-

“**ელი სპორტშიც...**
— თუ ბა და ქვეყნის საკუთრივი დღის

მაგრამ უფრო მეტი გვექნებოდა სათქმელი ჩვენთან სპორტული დარბაზი რომ იყოს. იმის გამო, რომ საგარევოსთან ახლოსაა ნინოწმინდა, ამ მხრივ შეზღუდვები გაძალება - ყველას არ შეუძლია საგარევოს სპორტულ დარბაზში სიარცელი, მაგრამ საამაყორომ გვეავს მოჭიდავები: ზაზა როსტომაშვილი, გუგა მღებრიშვილი, ლევან მეფარიძე, ნინოწმინდელი მოკრივების წარმატებებს თქვენი გაზეთიც ხშირად აშენებს. გვეავს ფრენბურთის ორი გუნდი - გაუთა და გოგონათა, რომლებიც დეკლებერში წარმატებით ისპარეზოდნენ რაიონულ პირველობაზე.

— ჩეენ უნებლივებ სპორტულ საკითხებზე
გადავერთვეთ და სარწყავი არხის შესახებ
შეკითხავ ამჟამრჩე.

- სარწავი წევლის ქსელი სოფელში
აღარ არსებობს. ეს ქსელი მიუხედ-
აობით ჯერ კიდევ გაუსული საუკუნის
90-იანი წლებში მოიშალა, რის აღდგე-
ნასაც საქმოდ სოლიდური თანხები
დასტირდება. სწორედ ამის გამოა მო-
სახლეობა სარწავად სასმელ წყალს
რომ იყენებს.

- კლექტორუნებულების მიწოდების
გრაფიზე რას იტენის?

— ჩვენ იხევთ მოგვეწოდება ელე-

ქეროვნერგია, როგორც სხვა დანარჩენ სოფლებს, საგარეჯოს. სოფელში მთლიანად მოხდა მოსახლეობის გამრიცხველიანება და დღეს აქ 476 ელუქერომრიცხველია. ასევე, ბუნებრივი აირით სარგებლობს 466 აბონენტი.

ნინოწმინდის სახაფშვილ ბაგა-ბალი

პროგლემატის სამოძღვრო მოგვარებისათვის

ଦୀନ ଗାନ୍ଧିଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୁଗମେ
ଲାଭପାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ରାଜ୍ୟ ବାରାଣସିଲୋହିତାରେ ଲାଭ
ନେବେବାରାଣସିଲୋହିତାରେ ଲାଭପାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ରାଜ୍ୟରେ
ଦୀନ ଗାନ୍ଧିଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୁଗମେ

მოსახლეობის უქმაყოფილებას იწევს
სოფლის დანაგებანება, სოფელსა და მის შემოგ-
არებში გამენიღი სტიქიური ნაგავსაყრელუ-
ბი. ეს კი ანტისანტიარია იწევს – ჩნდებიან
ძრობნელები, ქვეწარმატებები, უჯადლება პირუ-
ტყები, მოგებესენებათ ძრობნელები ინციდენტები
დაუკადებების გადამზანები არიან. ამის მიზანი

თუ ამინისტრი თავადიობდა დეკლარირდა განვითარებული სულ 600 დარია საჭირო. ამასთან, სოფელში არ სეგულ ნაგვის ურნებს უნდა დაემატოს კიდევ რამდენიმე.

სოფელს არ აქვთ გარეგანათება. რესპუბლიკური მნიშვნელობის აგრძომიგისტრალისა და მთანასტეროთან მისასკლელ გზაზე (საღაც განლაგებულია საბაგში ბაგა-ბაღი და საჯარო სკოლაც). აღნიშვნულ ქუჩაზე არსებული პრობლემის ჩვენი საინიციატივო ჯგუფის მიერ შესწავლის შემდეგ, ჩვენ ენახეთ, რომ აյ სულ 15 ლამბორინა საჭირო, ასევე, საჭირო 900 მტბრი სიგრძის დელტეროსადენგბი, 15 კ.მ. „ეროვნული“ – და ამას თუ ერთ თვეში დაბარველული კლუბის გერენერაციის დიორგულებაც დაემატოს სულ 3175 ლარი იქნება საჭირო (აქედან მოხბარებული დელტეროსენგრიის დიორგულება 600 ლარია). სასიხარულოა, რომ 2014 წელს ჩემნიან მოიდიობების მიზანის დაფინანსებით, ერთი კი „სოფელის მსარელაციების“ პროგრამით.

„კეთ, ვინ მოდის, მანდ, მომავლიდან?!“

წარჩინებული სწავლისათვის

დამსახურებულად გილეკული

ჯილდოვანი

ს აგარეჯოს მუნიციპალიტეტის გამზეყობის
ახალგაზრდულ ცენტრში საგარეჯოს
მუნიციპალიტეტის ზოგადსაგანმანათლებლო
საჯარო სკოლების 2013 წლის წარჩინებულ
კურსდამთავრებულებს ოქროსა და ვერცხ-
ლის მედლები გადაეცათ. ამ ღირსშესანიშვანი
დამასახი ცერემონიასის მოწმეულების უკანებ
სკოლების დირექტორები, მასწავლებელები,
თანაკლასელები, შოთავები. **საქართველოს**
განათლებისა და მუსიკურების სამინისტროს
**საგარეჯოს რესურს-ცენტრის დორუელობა გა-
ნახა ცეცხლიმმა კადვე ერთხელ მიუღოცა**
მთ თავდაუსხმებავი შრომით დამსახურებულია
მიღებული ჯილდოები და წარმატებები უსურ-
ვათ იმ უძაბლეს სახწავლებელებში, სადაც მათ
წარმატებით ხაბარებს ერთიანი ეროვნული გა-
მოცემი და მათგან უმრავლესობაში სახლმ-
ოები და სამსახურები მდგრადი და მართვული ი-
ნია.

წიფურ გრანტიც კი მოიპოვა. საჯარო საფეხურის წარჩინებულ გურსდამთავრულებებს მიესალმა საქართველოს პარლამენტის წევრი, საგარეჯოს მუნიციპალიტეტიარად მაჯორიტარი დაუტაცი ითვალისწილებული. მან ადგიშა, რომ თოვლებმა მათგანა უნდა ისარგებლოს იმ შესაძლებლობებით, რასაც ქვეყნის მთავრობა და ხელისუფლება დღვე ახალგაზრდობას უქმნის ცხოვრების სწორი გზის არჩევისას, მათ შეუძლიათ ნებისმიერი გადაწყვეტილების მიღება, ნებისმიერი არჩევანის გაკეთება, ოღონდ აქ მთავარია მიზანმიმართული შრომა, აკოთხ ის, რისეკნ სწრაფებისას, გადაწყვეტილების მიღებისას გული და გონება ერთმანეთს დაემთხვევა. „როცა აკეთებ იმ საქმეს, რომელიც ბედნიერება

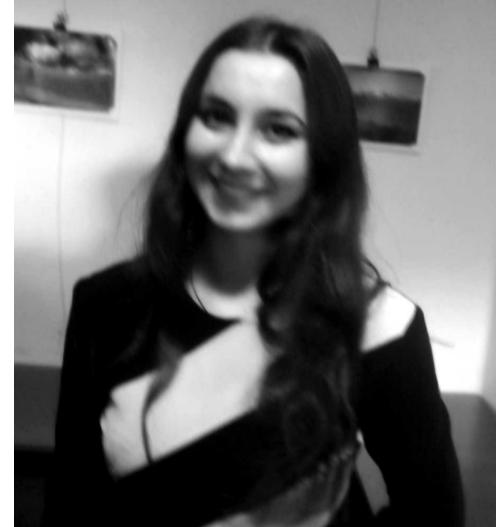
გაბეჭდულად მიისწრაფით
წარმატებული ადამიანის იმი-
ჯის შესაქმნელად. იცოდეთ,
რომ დღეს წარმატებული ადა-
მიანები უცრო მეტ წარმატე-
ბას აკოდინდობოთ ვახანა ა-

ების კლდოვანებით ოქროსა და
მედალის მედლებით საქართ-
ველოს პარლამენტის წევრმა
თინათის ხიდაშვილია გა-
დასცა. მედალოსნებმა მად-
ლობა მოუხადეს მშობლი-
ური სკოლების პედაგოგებს,
საგარეკოს რესურსეცნტრის
ხელმძღვანელობას, საქართ-
ველოს პარლამენტის წევრს,
მუნიციპალიტეტის ხელმძღ-
ვანელობას იმ ფურადღებისა
და თანადგომისათვის, რაც მათ
გამოიჩინეს მუნიციპალიტე-
ტის ზოგადსაგანმანათლებლო
საჯარო სკოლების კურსებად
თავისებულთა და საერთოდ, მუ-

ნიციპალიტეტის ახალგაზრდობის მიმართ.
დასასრულ, მათ სამასხვოვრო სურათებიც გა-
დაიღეს და ინტერიუვესტოვნისაც მოიცავდას.

6060 გარდიაშვილი - ქადაგითის
საჯარო სეფლის კუთხამთავრებული, ოქტომბრის
მედალისანი, ამჟაմად თბილისის ი. ჯავახიშვილის
სახელმწიფო სახელმწიფო უნივერსიტეტის
ბიზნესის აღმინისტრირების მიმართულების
პირებიდან კუთხამთავრებული:

— ძალიან დიდი შრომაა საჭირო, რომ XII ქალაქებში ისტავდო ისკ. რომ კველა საგან-ში 10 ქულა გქონდეს, რომელიც შემდგებ ოქროს მედლის კანიდიატს გხდის. ეს არის უძილოო, წიგნებზე დათვენებული დამეტები, მუდამ ძიგაში ყოფნა, მაგრამ სამაგისტროდ, ენვევი შრომას სმოვა-რეობას, უკავალები ყოველგვარ სისტემებს, ხელ-ბი დღიურის, მოზამიძმის მიზანისას, ყოველდღიურ გრძელ- რომ ნედ-ნელა წარმატებისკენ მიღისხა. კარგად სწავლამ, გებისცოდვის გაძმუმშაგებამ შედეგიც მომცა — მე დღეს სტუდენტი ვარ და თანაც ჩემი სწავლის თანხის 70%-ს სახელმწიფო იხდის. ეს არ არის პატარა თანხა, ეს არ არის პატარა ამბავი, ახლა მინხდება სურვილი — მეტი გავაკა-თო, მეტი შესაძლებლობები გამოვალიანონ ჩემში და გავხდე წარმატებული სტუდენტი. რომელიც შემდგებ სხვა წარმატებებისკენ მიბიძებს. ყოვ-ელთვის მასშივე ჩემი კლასის დამრიცებლის.

მათემატიკის მასწავლებლის ნანა პავლიაშვილის დართვებით, ომლებიც ყოველგვარი დაბრკოლების გადაღახვისას მეხმარება.

ნატო ონეაშვილი
თბილისის სახელმწიფო სამეცნიერო უნივერსიტეტის მედიცინის ფაკულტეტის I გურის სამართლი.

- დღეს, 2014 წლის 14 იანვარს საგარეოს ახალგაზრდული ცენტრის დარბაზში 2013 წელს სკოლადამთავრებული, წარმატებული მოსწავლეები (ახალგაზრდები) ოქროსა და ვერცხლის მედალებით დაჯილდოვნებინ.

ვ ერა-ჯითხევა შეუმჩნევლად ისწავლა. გონ-
იერი, ალდოიანი იყო სულ ერთი ციდაც
ე. აღრე, ძალიან აღრე დაობლდა, დედა იყო
მისთვის კველაფერი და ისიც იცოდა, დედისთვის
რომ ის იყო ერთადეგრით. ჩემადა, მიერძალებით
მაჲყვებოდა დედას საბავშვო ბაღში და ოან
წინა საღამოს მოსმენილი ზღაპრები მაჲჭონდა
ჯაჲფელებთან. დაჯდებოდა დარბაისლურად
პატარა სკამზე თვითონაც პატარა და მოჲყევ-
ბოდა და რას მოჲყებოდა... მოსმენილ ზღაპრებს

წიგნებსა და უურნალებში ექტოდნენ მშობლები
- ჯაბუჟელების დაფინებული მოთხოვნით, მა-
გრამ - კველი დარწმუნდა, რომ ილია დედის
შეკრძალული დარწმუნდა და დაპრეცა
აღმანაზებდა,
დამას ფერებს აძლევდა. ხან დედას ასტუ-
რობდა საგარევოს ბიბლიოთუები და უმარავი
წიგნების თაროებს ინტერესით შეკვერებდა -
ანიტერესებდა. რას იტყვადა წიგნები, თაროები...
ამიტომაც ისწავლა კითხვა. მხოლოდ ერთი ასო
„“ კვე ამოიცნი, კვე მიუხედა საიდუმლოს და
დედას ქითხა... საბავშვო ბაღის აღსაზრდელი
განართულდა კითხელობდა - დედას ადარც
აწებდა. შაბათ-კვირას კელესიაში დადიოდნენ

დედა-შვილი.
ნებრება გაიზარდა იღია. სკოლაში შევიდა.
თავისი მოქმედალებით უფრო იქცრობდა მასწავლებელის,
თანაბრძლების უკრალდებას. ოჯდა
მერჩხე ჩემად და მასწავლებლების შეკითხვებს
გრინგრულ, გააზრუებულ პასუხებს აძლევდა.
ახლაც ასეა. იღია კურდევლა-შვილი საგარეჭოს I საჯარო
სკოლის მეათეკლასებლია. ერთი
ჯილდო ცხრა კლასის ათიანებზე დასრულდებო-
სას მიიღო – ლებტოპი, მეორეც გასულ წელს
– ისტორიის კონფერენციაში მეორე ადგილის
დაკვეთისთვის – 700 ლარი.
ახლაახნა, 12 იანვარს სოციალურ-საგანმანა-

კონკურსში წარიადა საკუთრივლადა...
კონკურსში წარმოდგენილი ყითებები ყველა
საგნოდან იყო. იყო ასევე, ცნობილ პიროვნებათა
გამოხატვები.
— მინდა გითხრათ, რომ ძალიან ძლიერი თანა-
ტოლები იყვნენ ამ კონკურსში. ბოლოს სამი
დაგრძნით, ჩემთან ერთად საგარეჯოს II სკოლა-
ლი თინიკო ჭავჭავაძეილი და მანაველი ნინო
ბორაშვილი იყვნენ. სწორედ წამის მეასედით ვა-
ჯობე ნინოს, — მექანებია იღია, — როგორ მევდი
ფინიშმდევ ვერ გეტვით. ეს იყო აზერი, თა-
ვის გამოცდა, თავდაჯვრებულობა მემატებოდა.
როცა პასუხების ზუგრეს ვცემდი კოთხვები. ძა-
ლიან გახარებული ვიყვავო, როცა დარბაზში ჩვე-
ნი მუნიციპალიტეტების ხელმძღვანელები გიორგი
ლომლაძე და ბესიკ მარტიაშვილი იმყოფებოდნენ.
როგორც კონკურსის გამარჯვებულს ისრაელის
საელჩოს მიერ დაწესებული საქაფარი — ლეპ-
ტოპი გადმომცეს, მაგრამ ჩემთვის ბ-ნი ბესიძ
მარტიაშვილის ხელით გადმოცემული დიპლომი

ნობ პელიაშ გესაძლებლობება

გამოცდა ალბ

အောက်ပါ အမျိန်မြတ်များမှာ ဖော်လုပ်ခဲ့သည့် အမျိန်မြတ်များ

მაგრამ, დიდი სურვილი აქვს, საგარეჯოში მტბი პარკი, სკეკვი, მეტი სიმწვანე იყოს. ძველი ქართული არქტეგჩტურული ძეგლებიდან იღებს იმ ქანიზებს, რომლებსაც ქართული სული, ეროვნულობა მტბი აქვს. იღია ხელმარჯვე თხევზე ყოფილა. როგორც დედამისი – ნინო მისხნის, მაგრამ წიგნებს უფრო მეტ დროს უთმობსთ. ახლახნას იღიად მოსწავლეოა ოლიმპიადაში გქნს საგანში მიიღო მონაწილეობა და წარმატებით გადავიდა II ტურში. იცის იღიამ, როგორ ამაფობს მისი წარმატებებით კლასის დამრიგებელი მარინა შაქარაშვილი, ისტორიის მასწავლებელი – მარინა გულისაშვილი და ველენა მასწავლებელი, ამიტომ მეტი გამარჯვებებისკენ ისწრაფის. მართლაც, წინ ძალების გამოცდის დიდი შესაძლებლობა და ასპარეზია.

ვარმატებებს გისურვებთ, ილია!
გვერდი მოამზადა თიხა ილაურმა

